

Wat wilde je vroeger worden en hoe ben je uiteindelijk in de kunstwereld terechtgekomen?

Piloot! Ik ging op m'n 15e zweefvliegen en ik haalde mijn brevet. Totdat bleek dat ik een bril nodig had, waardoor de subsidie verviel en het voor mijn ouders een beetje te duur werd. Na de middelbare school ben ik naar de Pedagogische Academie gegaan en vervolgens in dienst geweest. Pas daarna ben ik naar de lerarenopleiding in Tilburg gegaan. Dus ik ben met een gigantische omweg toch op de academie terechtgekomen.

Ik heb nooit spijt van gehad die opleiding! Ik heb een jaar of 5-6 lesgegeven op een middelbare school. Toen had ik er helemaal geen zin meer in. In die tijd had je nog de BKR-regeling. Met een paar mensen hebben we een fabriekshal gehuurd en maakten we enorme schilderijen. Dat was een fabuleuze tijd, die een jaar of 8 heeft geduurd. Atelier en materiaal werden betaald, de BKR was een verkapte uitkering. Je kon schilderen, je kon je bekwamen, daar kreeg je alle gelegenheid voor. Tot de minister er een stokje voor stak! Misschien maar goed ook, want je moet niet eeuwig blijven hangen in zo'n gesubsidieerde omgeving.

Welke tip had je aan het begin van je loopbaan willen krijgen?

"Stel je niet aan!" We waren destijds zo arrogant, dachten dat we het gingen maken, dat we de nieuwe museumveroveraars waren. Je kunt beter nuchter zijn, bescheiden. Hard werken en je best doen, dat is een veel betere instelling!

Waar ben je het meest trots op?

Dat ik kan leven van mijn werk! Dat is voor mij echt

heel belangrijk. Terug naar het onderwijs was voor mij een schrikbeeld, een soort negatieve stimulans. Dus ergens tussen m'n 40e en 45e heb ik besloten dat ik van de kunst wilde leven.

In hoeverre heeft BAS bijgedragen aan jouw succes?

BAS is een platform geweest voor mijn kunst. Je wilt als kunstenaar graag je dingetjes laten zien. Je hebt het idee dat je ergens voor werkt, in tegenstelling tot een tentoonstelling, met de kater na afloop.

Het fijne aan BAS is de continuïteit. En de honorering die je elke maand op je bankrekening ziet verschijnen. Dat is bij een expositie niet. BAS geeft me een financiële basis en vanuit die situatie kan ik opereren.

Wie is je favoriete kunstenaar of wat is je belangrijkste inspiratiebron?

Alphons Freimuth. Die man vind ik echt geniaal. Freimuth staat, vind ik, op een eenzame hoogte. Dat is alleen nog niet algemeen aanvaard of erkend.

Wat is kenmerkend voor jouw werk?

Humor, ironie, zelfspot, grappenmakerij. Ik vind het gewoon leuk om dingen net anders te laten zien als dat ze zijn. Als ik dingen met een grap kan zeggen, zal ik dat ook niet nalaten.

Is jou een bijzonder moment of een special gebeurtenis bijgebleven uit de tijd dat je samenwerkt met BAS?

Ja, de BASdagen, die vond ik verschrikkelijk gezellig! Heerlijk met zo'n voorjaarszonnetje. Je kwam allemaal oude maten tegen en leuke klanten. Ik ging er altijd met heel veel plezier heen!

25 jaar BAS, is er veel veranderd in de loop der tijd?

Ja. Ik mis de atelierbezoeken, daar kreeg ik altijd een soort familiegevoel bij. Dat persoonlijke is helaas een beetje weg gevallen.

Kunst en commercie: echte liefde of een verstandshuwelijk?

Toen ik net van de academie afkwam, was commercie hartstikke banaal. Je werkte voor het museum, niet voor de galerie. Nu ben ik plaatjesmaker dat is mijn vak, dat is de realiteit. Ik moet ergens van leven. Is het kunst? Het is in elk geval onophoudelijk plezierig. Ik heb er serieus nog elke dag nog zin in om plaatjes te maken. In mijn atelier verveel ik mij nooit!

Over 25 jaar...

Dan ben ik een oude lul! Ik hoop dat ik het haal, maar voor hetzelfde geld val ik op mijn 70e om. Het belangrijkste is tot die tijd net zoveel plezier te hebben als nu. Een dag niet gelachen is een bittere ramp!

Kansloos | 100 x 100 | Acryl